

תיאטרון
באר-שבע

ענפי פונטים

מאת עידו ריקלין ובבימויו
על-פי ספרו של רומן גארי

Beer-Sheva
Theatre

Les Cerfs-Volants

Written and directed by Ido Ricklin | Based on "Les Cerfs-volants" by Romain Gary

מאת עידו ריקלין ובבימויו
על פי ספרו של רומן גארי
תפאורה איתן לוי
תלבושות סבטלנה ברגר
תאורה אבי יונה בואנו (במבי)
מוסיקה דורי פרנס
תנועה טולה דמארי

שחקנים (לפי סדר הא"ב)
רון ביטרמן
סטאש ברוניצקי / גריבר
אודי בן-דוד
ד"ר גארדייה / ויקטור סובאבר / לקוח
ירון ברובינסקי
גיאורג פון טילה
שירי גולן
גניה ברוניצקי / מאדאם ז'ולי
תום גרציאני / עמית אפשטיין
משרת / תדיאוש / פראנץ / אלבר ז'אבו / צ'ארלי
עלאא דקה
משרת / לוסייין דופרה
אביגיל הררי
לילה ברוניצקי
תום חגי
לודוביק פלרי
ניר מנקי
אמברואז פלרי
שרון נאה
משרתת / רג'ין לוי / איכרה
מולי שולמן
מרסלן דופרה

ילדים (לפי סדר הא"ב)
אביב כהן | יעל לנגר | אופק מזרחי
דנה ספיר | תומר עוזרי | ליעד עמיר
מעין פוריה | ליאור פירניק | גל שוטלנד

הצגה ראשונה: 16.7.16
משך ההצגה: שעתיים (כולל הפסקה)

עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג
צילום תוכנייה מעיין קאופמן
צילום תמונות שער אילן בשור
עיצוב שער פרופגנדה

הקלטות אלדד ירון, סטודיו eyes
טקסטים בפולנית אלכסנדר הורוביץ

תודה
לאייל דוקאם, מורן אבולוף,
תרזה אברהמי וגיא אלון, על עזרתם

תיאטרון באר-שבע
במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע
טל: 08-6266444 חפשו אותנו ב-
www.b7t.co.il

בחסות:

משרד התרבות והספורט
עיריית באר-שבע
המשרד לפיתוח הנגב
המשרד לפיתוח הנגב והגליל

מכל הטקסטים הנבונים, המרגשים והמשעשעים, שהספר "עפיפונים" גדוש בהם, תפס אותי משפט אחד במיוחד. רומן גארי, אדם רב-פעלים שראה עולם בחייו הסוערים, שם בפיו של לודוביק, גיבור הספר, משפט מסכם: "ולסיום סיפורי זה, אשוב ואזכיר את השמות אנדרה טרוקמה ולה שמבון-סור ליניון, כי אין כמוהם".

"עפיפונים" הוא סיפור בדוי. אבל האנשים האלה המוזכרים בסיומו, האנשים "שאין כמוהם", חיו ופעלו באמת. הכומר אנדרה טרוקמה, אשתו מגדה, ובני הכפר שלהם, הצילו אלפי יהודים בתקופת הכיבוש הנאצי של צרפת. הם מוזכרים גם באמצע הרומן, כאשר הדוד אמברואז מזדעזע ממעשי הנאצים ומשתפי-הפעולה הצרפתים, ויוצא אל הכפר הרחוק, לחבור אליהם. הוא, אמן האירוניה והניסוח, כותב משם ללודוביק רק שלוש מילים: "פה הכל טוב". שלוש מילים שהן עולם ומלואו.

ככל שחקרתי לגבי הכפר לה שמבון, גיליתי סיפור שיכול לפרנס מחזה נפרד ומרתק, אבל את עיניי תפס עוד משפט בודד - שמו של ספר תיעודי שנכתב על הכפר:

The Story of Le Chambon and How Goodness Happened There

יש כל-כך הרבה מחקרים על הרוע, מקורותיו, נסיבותיו. את הטוב, כך נדמה, לא צריך לחקור. כביכול "הטוב" הוא דרכו של עולם, אבל באקלים של רוע ואכזריות, איך יכול בכלל ה"טוב" להתרחש? איך יתכן, שבשנות האימה הללו, תחת משטר של גזענות חולנית, רדיפה והשמדה, קמה קבוצת אנשים ושמה לה למטרה להציל אנשים רבים, בני דת ועם אחרים?

ידעתי שהשאלה הזאת חייבת להישאל במחזה. אבל בתיאטרון לא די להעלות נושאים לדיון - צריך לייצר גם דרמה. "עפיפונים" גדוש בדרמה, אבל הגודש מבלבל. האם זה רק סיפור אהבה בין לודוביק ללילה? סיפורה של המחותר הצרפתי? או אולי דיון במהותו של הזיכרון? בכל עיבוד של ספר למחזה והצגה אני נדרש לצמצום ולניפוי, כדי לברר את הליבה המהותית של היצירה. צעד ראשון, בדרך כלל, הוא ויתור על דמויות שלא "מקדמות את העלילה" - אבל איך אפשר להשמיט את השף דופרה, מצביא נפוליאוני של המטבח הצרפתי? או את מאדאם ז'ולי בעלת הבורדל, אמא קוראז?

יהודיה, שמרהיבה עוז וחוצפה, לחבור אל צמרת הפיקוד הנאצי? אפילו אמברואז, דמות חיונית לכאורה, משקיף על המתרחש מן הצד. כאשר הוא קם לעשות מעשה, הוא נעלם מהבמה.

הבנתי שדווקא הדמויות האלה, שאין להן תפקיד עלילתי מובהק, הן הליבה של "עפיפונים". הם ה"הורים רוחניים" של לודוביק היתום, והם המעצבים את נפשו ואת השקפת העולם שלו. האנשים האלה נלחמים על נפשם, במובן העמוק ביותר של המילה. מכאן האבחנה של לודוביק - בתרגום שלי - בין "להישמר על הנפש" (להישרד) לבין "לשמור על הנפש" (ועל צלם אנוש, גם במחיר החיים עצמם). "עפיפונים" הוא, בעיני, סיפור חניכה מוסרי.

שינוי מהותי שעשיתי בסיפור הוא איחוד של שתי דמויות: הנס, קצין גרמני צעיר שמאוהב בלילה, וגנרל פון טילה, שקושר ידידות אמיצה עם השף דופרה. שניהם לוקחים חלק בקשר הכושל להתנקש בחייו של היטלר, ומשלמים בחייהם. בהתחלה חשבתי שאווזר על דמותו של הקצין המבוגר, ואתמקד במשולש האהבה של שלושה הצעירים, אבל הבנתי שדווקא הגנרל המנוסה והפרגמטי, יוכל לעבור במחזה שינוי מוסרי מהותי. פון טילה, האריסטוקרט המשכיל, הכובש והמנצח (צבאית, מדינית ורומנטית), הוא היחיד שלא נדרש להישמר על נפשו. הוא גם זה שנחרד לגלות שנפשו, ונפשה של האומה שלו, מוכתמים ללא תקנה. הגנרל הפרוסי והנער מנומרנדי עוברים במחזה תהליך מקביל, של התפכחות מאשליות, ושל גיבוש עמדה מוסרית, שתובעת מחיר כבד.

כך נוצרו שני המונולוגים, שבדיעבד נדמה לי שהמחזה כולו נכתב למענם - המונולוג של פון טילה, בו הוא בא חשבון עם הבחירות האיומות שעשה, והמונולוג של לודוביק בסוף המחזה, בו הוא משנן את הלך שעולה מסיפור החניכה, ומסיפורם של אלה "שאין כמוהם" - האחריות המוסרית לעשות את הטוב, גם באקלים תרבותי ופוליטי, שמעודד אנשים להתבצר בזהות הלאומית, הדתית או האתנית שלהם. כאשר "האחר" הופך לאנושי פחות ממך, מותר לך להעלים עין מסבלו.

לקחתי לא מעט חירות בעיבוד של "עפיפונים", אבל אני מסיים את המחזה בדיוק בדרך בה בחר רומן גארי לסיים את ספרו, שהוא הספר האחרון שכתב: בציווי לזכור ולהזכיר את דבריו של הכומר טרוקמה, שבחר בטוב ועשה טוב. מילים שצריך לשנן, לא פעם בשינוי קל של מילה אחת, בכל מקום ובכל תקופה בה אנשים נוטים להתבדל זה מזה, ולהרע זה לזה: "אנחנו לא יודעים מה זה יהודים. אנחנו מכירים רק בני-אדם".

עיצוב מרחב הבמה להצגה "עפיפונים" | איתן לוי

עיצוב במה לתיאטרון, מחולק ע"י האיגוד המקצועי למעצבי תיאטרון בארה"ב לחמש קטגוריות. על פיהן נימדד שכר המעצב. 1 - סט אחד, 2 - שני סטים, 3 - שלושה סטים, 4 - רב סטים, 5 - סט אחד עם גיוון משתנה.

שלושת הראשונים מצביעים בעיקר על עיצוב המעלה על הבמה מקומות שונים -

האפשרות הרביעית, המתאימה למחזה מוזיקאלי, אופרה או דרמה מודרנית, אלו לרוב עשירים במעברים ומקומות. ההגדרה החמישית הזוכה לתעריף מעצב הגבוהה מביניהן, נוסקת ביצירת עולם חזותי מלא ההולם את המחזה, המגוון בשינויים בתוך מרחב העולם המעוצב, המעבירים אותנו ממצב למצב ממיקום למיקום. אפשרות זו היא מעניינית כאשר אנו צופים בהצגה "עפיפונים".

עיצוב חלל הבמה, ענינו אינו בסיפור העלילה ולא במקומות אלא בחלל הנוצר בין הדמויות - המרחב והזמן הנע ביניהן.

בבחירה בקטגוריה (לא מסיבות כספיות) המעצב חייב להעמיד במרחב הבמה עולם מלא שישתקף לצופה ויגרה אותו להלך בו כפי שמתנהלות הדמויות (השחקנים).

מתפקידו של המעצב להעמיק את פעולות הגומלין, היחסים, בין הדמויות למרחב המעוצב, אלו מתבהרים לצופה בכל מיפגש של הדמויות בחלקיו השונים של המרחב המעוצב.

תשומת הלב של הצופה אל הדמות ופעולתה, היוצרת יחסי גומלין בינה לבין המרחב בו היא מתנהלת. מעצים לצופה את מצבה הפיזי והריגשי המשתנה, זאת למרות שהמרחב שומר על המוטיב העיצובי העיקרי, זה החוזר ונישנה, ומקבל חזות שונה המותאמת לפעולות הדמות (השחקן) בעזרת תאורה ומוזיקה המשלימות את מצב ומיקום הדמות.

בנוסף, עיצוב התלבושות, המתוכננות בהתייחסות ישירה לדמות, מצבה ומיקומה.

נידרשת הקפדה על סיגנון ותקופה ויצירת דמויות אמיתות שלבושן הנו פועל יוצא לאופיין והתנהלותן בכל עת בהתפתחות העלילה והמיקומים השונים.

נוכחות הדמות במרחב המעוצב, הלבושה בקפדנות מתוך אופיה, מחזק את שליטתה במרחב השומר על המוטיב העיצובי המשנה פניו בהתאם לפעולותיה.

טכניקה - כל האלמנטים על הבמה היוצרים את העיצוב, בנויים באופן שיאפשר את שינוי פניהם בעזרת התאורה. המסך האחורי בנוי מרצועות בד קרועות ועצמאיות, הפרוסות לרוחב הבמה. מתיחת המסך בשיפוע לעומק הבמה גורם לצעות הבד להשמט וליפול אנכית, מצב המאפשר הטלת צל בין אחת לשנייה ולהאיר אותן בניפרד ובאופן שונה זו מזו. אופן זה יוצר ברקע, דימוי של נוף תלת מימדי.

מבנה הפריימה בבסיס המסך, מצופה מראה, היוצרת מיפגש שאינו מוגדר ואשליה של אינסוף.

גיזרי העפיפונים השקופים ושקופים למחצה יוצרים מאין עיפון ענק החובק את הבמה ונע בכיוון אלכסוני אל גבול השמיים. שקיפות המבנה מאפשרת גילוי והעלמתו בעזרת התאורה.

ציר הזמן:

ינואר 1933	ספטמבר 1938	מרץ 1939	ספטמבר 1939	מאי 1940	יוני 1940	יוני 1941	יולי 1942	ינואר 1943	יולי 1943	יוני 1944	אוגוסט 1944	מרץ 1945	מאי 1945
המפלגה הנאצית, בראשות אדולף היטלר, עולה לשלטון בגרמניה	ועידת מינכן, בהמשך "למדנייות קלפי גרמניה, צרפת ובריטניה מאשרות השתלטות של גרמניה על חלקים מצ'כוסלובקיה	בעקבות דרישת גרמניה לספח חלקים במערב פולין, ובראשם העיר דנציג, צרפת ובריטניה חותמות על הסכם הגנה על פולין	צבא גרמניה פולש לפולין, כעבור יומיים מכריות בריטניה וצרפת מלחמה על גרמניה	הצבא הגרמני פולש לצרפת	צרפת נכנעת, בדרום צרפת "הרפובליקה של וישי". צפון צרפת (כולל פריז ונורמנדי) נשארת בשליטה גרמנית ישירה	גרמניה פולשת לבר"ה"מ, ובכך נפתחת מלחמה בשתי חזיתות - מערבית ומזרחית	מצוד אחרי יהודי פריז, כ-14000 איש רוכזו "איצטדיון החורף" ושולחו משם למחנות הריכוז וההשמדה	מפלה גרמנית בקרב על סטלינגרד, בריה"מ	מתקפה אווירית על העיר המבורג בגרמניה	פלישת כוחות הברית לנורמנדי (D-day)	שחרור העיר פריז	כוחות הברית השטח גרמניה	כיבוש ברלין וסיום המלחמה באירופה

הסיפור המופלא והנסתר על העיירה שמבון | משה גלעד מתוך אתר "הארץ" 27.4.14
אחד הסיפורים הדרמטיים של הצלת אלפי יהודים התרחש בעיירה הצרפתית לה שמבון סור ליניון, אחרי 70 שנה נחנך במקום מוזיאון.

המספרים מעט מעורפלים אבל ההסכמה הכללית היא שתושבי לה שמבון סור ליניון וסביבתה, סך הכל כ-5,000 אנשים שמתגוררים בכפרים קטנים ובחוות מבודדות, הצילו בתחילת שנות ה-40 יותר מאלף יהודים. בחלק מן הפרסומים מדובר על 3,000 ואפילו 5,000 יהודים שניצלו בזכות פעילותם של תושבי חבל האר-לואר. 35 מתושבי האזור הוכרו כחסידי אומות עולם. כמעט כל תושבי שמבון וסביבתה הם פרוטסטנטים. בראש הכנסייה הפרוטסטנטית בכפר עמד בתקופת המלחמה כומר כריזמטי ובעל דעה עצמאית בשם אנדרה טרוקמה, שראה ביהודים "אנשי התנ"ך". בדרשה שנשא טרוקמה ב-1942, לאחר גירוש יהודי פריז אמר: "הכנסייה הנוצרית צריכה לכרוע ברך ולבקש מחילה מאלוהים על אוזלת ידה ועל פחדנותה". מיד לאחר מכן החל במעשים. יחד עם אשתו מגדה ולמרות שבאותה עת היו להם שבעה ילדים קטנים, החל טרוקמה, תוך סיכון עצום, לפעול להסתרת יהודים בבתי המאמינים בקהילתו. בני הזוג טרוקמה איתרו מאות משפחות שהסכימו להסתיר יהודים בביתם. הם הוותרו בבתי פרטיים, בחוות ובמוסדות ציבוריים כתיאטרונים ופנימיות. רבים מן המסתתרים היו ילדים שנתקו ממשפחתם. במשך כשלוש שנים דאגו תושבי שמבון ליהודים החבויים, הביאו להם מזון, שתייה, בגדים ובמקרים רבים דאגו להם גם לזהות בדויה, לתעודות זהות מזויפות ואף עזרו לרבים מהם לחצות את הגבול לשווייץ, שם חיכו להם מאמינים פרוטסטנטים אחרים. טרוקמה עצמו וכמה כמרים אחרים שפעלו באזור נעצרו בידי הנאצים, בחשד שהם מסייעים להסתרת היהודים, אך שוחררו לאחר זמן מה. בן דודו של טרוקמה, דניאל, שניהל בית יתומים בשמבון, נאסר ב-1943 בידי הנאצים, נשלח למחנה בוכנוואלד יחד עם ילדים רבים שהסתירו ומת שם... רות גולן מכפר הנשיא מספרת שהיתה בת 12 כאשר משפחתה נמלטה לשמבון סור ליניון. יחד עם הוריה הסתתרה בבית כפרי ליד העיירה במשך ארבע שנים. "גרנו בבית מבודד יחד עם משפחה נוספת. לא הלכתי לבית הספר כי הורי חששו, אבל בנו של כומר פרוטסטנטי מן האזור הגיע כמה פעמים בשבוע כדי ללמד אותי ותושבי האזור הביאו לנו כמעט בכל יום אוכל, ביצים, תרנגולות ותפוחי אדמה. במשך כל התקופה הקשה הזאת לא סבלנו רעב. הם סיכנו את חייהם כדי להציל אותנו וזה לא נמשך יום או יומיים אלא ארבע שנים רצופות. קשה להאמין כמה הם היו טובים אלינו".

הכומר אנדרה טרוקמה ואשתו מגדה סיכנו את שבעת ילדיהם, מתוך ארכיון יד ושם

"בעיני תושבי שמבון זאת פעילות מובנת מאליה - הגנה על החלשים והנוקקים. עוד לפני מלחמת העולם העניקו כאן מקלט לפליטים רבים שהגיעו ממלחמת האזרחים בספרד. הבסיס לגישה הזאת הוא התחושה שלנו כפרוטסטנטים, שכמיעוט סבלנו לא מעט מן הקתולים ואנחנו מכירים את התחושה של מיעוט נרדף. הכמרים המקומיים הטיפו תמיד לפציפיות ולעזרה לחלשים, אין לי ספק שגם היום תושבי הכפר היו נוהגים בדיוק באותה דרך. ככה זה כשאתה גר במקום מבודד שהשלטון המרכזי נראה בו באור קצת שונה". ספרו של רומן גארי "עפיפונים" (הוצאת עם עובד, 1983, תרגום אביטל ענבר) מסתיים במלים הבאות: "לסיים סיפור זה אשוב ואזכיר את השמות אנדרה טרוקמה ולה-שמבון-סור-ליניון, כי אין כמוהם".

מתוך הספר "שנת אפס"

עריכה מתוך פרק 3: נקמה. עמודים 96-94. "חרגול" הוצאה לאור בע"מ

בצרפת, ב-1944, עוד לפני שהסתיימה המלחמה, בתקופה שנודעה בכינוי "הטיהור הפראי", נהרגו על ידי כנופיות ממושקות, על-פי-רוב קומוניסטיות וקשורות למחתרת, כששת אלפים בני-אדם שנחשדו בשיתוף פעולה עם הגרמנים ובגידה. מספר כפול מזה של נשים הוצעדו בראש חוצות, עירויות, גלוחות ראש, צלבי קרס צבועים על חלקים שונים בגופן. הן ספגו קיתונות של לעג, יריקות, ועוד ייסורים למיניהם. אחדות מהן נכלאו בבתי כלא מאולתרים ונאנסו בידי סוהריהן. יותר מאלפיים נשים נרצחו. מחזות דומים, אם כי בקנה מדה קטן לאין שיעור, התרחשו בבלגיה, הולנד, נורווגיה וארצות נוספות ששוחררו מהכיבוש הגרמני. לעיתים מרחו את הנשים הערומות בזפת ונוצות, כמיטב המסורת של אספסוף תאב נקם. שיתוף פעולה נשי עם האויב נסוב בעיקר סביב יחסי מין. בניגוד לבגידה, זה לא היה פשע שנכלל עד אז בספר חוקים כלשהו. אפשר היה לכנות זאת התנהגות חסרת טקט, אנוכית, מגונה ומעליבה, אך לא פשע. אי לכך חוקקו הצרפתים ב-1944 חוק חדש שנועד לתת מענה למקרים כאלה. מי שחתרו תחת המורל הלאומי באמצעות התנהגות בלתי פטריוטית, כמו לשכב עם הכובשים, נמצאו אשמים ב"פגיעה בכבוד הלאומי" וכל זכויותיהם האזרחיות נשללו מהם. הזעם העממי יצא באופן לא פרופורציונלי, ובומבי בעליל, על נשים שהואשמו ב"שיתוף פעולה אופקי". את זה ניתן להסביר, לפחות באופן חלקי, בתחושה משותפת של השפלה. הכנעתה של צרפת בידי כוח גרמני חזק ממנה תוארה לא פעם במונחים מיניים. הצבא הגרמני הפולש, שייצג אומה גברית ורבת-עוצמה, אילץ את צרפת החלשה, הדקדנטית והנשית להיכנע לרצונו. שיתוף פעולה אופקי - צעירות צרפתיות צחקניות ולגמות שמפניה צרפתית משובחת בעודן יושבות על ברכי ה"בוש", החייל הגרמני - היה הסמל הכואב ביותר לאותה כניעה. הנשים היו אפוא אלה שצריך להעניש ולהמיט עליהן חרפה גדולה ככל האפשר. הוסיפו לכך את האלמנט של קנאה כלכלית, והכעס הצדקני הופך נפיץ מאין כמותו. מקריאת כתבי האיטום נגד אותן נשים, לא תמיד ברור מה נחשב גרוע יותר - הפריצות המינית או ההטבות החומריות שנלוו אליה. לשכב עם האויב - זה היה מספיק גרוע, אבל לחיות ברמת חיים גבוהה יותר מהאחרים היה בבחינת הוספת חטא על פשע.

אלה שרדפו בהתלהבות יתרה את "נערות הגרמנים" היו בדרך-כלל אנשים שלא הצטיינו בעלילות גבורה בימי המלחמה. מייד עם שחרור הארצות הכבושות, כל מיני אנשים החלו מציגים עצמם כחברים במחתרת: הם מיהרו להצטייד בסרט-זרוע ותת מקלע סטן, כאילו הם גיבורים שצדים בוגדים ונשים מופקות. נקמה היא דרך אחת לחפות על מצפון לא נקי של מי שלא קם להגן על עקרונותיו כשזה היה מסוכן. דומה שגם זו תופעה אוניברסלית ועתיקת יומין.

עידו ריקלין | מחזאי ובמאי

יליד ישראל, 1966.

בוגר תלמה-ילין, ו-Central School of Speech and Drama, לונדון. כתב וביים - תיאטרון באר-שבע: "הרוחן ממונטה כריסטו" (זוכה פרס התיאטרון 2009), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות". תיאטרון הספריה: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה". כמו-כן ביים - הבימה: "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת". תיאטרון באר-שבע: "פילדלפיה אני בא", "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה", "המון רעש על לא כלום", "גלילאו". בית ליסין: "היורשת". הקאמרי: "עולמה של איימי", "יום במותה של ג'ו", "ציפור שחורה". המדיטק: "כטוב בעיניכם". התיאטרון הלאומי הגרמני (בשיתוף בית-צבי): "חלום ליל קיץ". דארמשטדט: "אנה גלקתיה". היידלברג: "רומיאו ויוליה". בית האופרה של בראונשווייג: "שתיקתו של ברוך". באופרה הישראלית ביים את האופרות "האדונית והרוכל" ו"שיץ". מחזותיו לילדים - המדיטק: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "הכיתה המעופפת", "מומו", "היידו". תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע: "מלכת השלג".

מימין לשמאל: איתן לוי, טולה דמארי, דורי פרנס, סבטלנה ברגו, עידו ריקלין, מית אטיאס, אבי יונה בואנו (במבי)

איתן לוי | מעצב תפאורה

בוגר ביה"ס לאמנות, ווימבלדון, לונדון Wimbledon School of Art, London. פרס העיצוב הטוב ביותר להפקות "עקידה" ו"רעולים", פסטיבל עכו לתיאטרון. הפרס על שם משה שטרנפלד, על הישגים בעיצוב הבמה לתיאטרון, ולעיצוב יוצא הדופן להצגה "הרציף המערבי" מאת קולטס תיאטרון באר-שבע. פרס האקדמיה הישראלית לקולנוע על עיצוב הסרטים-החולמים "עץ הדומים תפוס". פרס האקדמיה לעיצוב הטוב ביותר לדרמה טלוויזיונית: "הבורר", "נבלות", "ילדי ראש הממשלה".

בין עבודותיו - אופרה: "דון קרלוס", "סיפורי הופמן", "אדיפוס המלך", "הבן יקר לי". קולנוע: "לך חיה ותהיה" (זוכה בפסטיבל ברלין וסזאר הצרפתי) ביקור התזמורת - (זוכה לתהילה ופרסים ברחבי העולם), "מסעה של האנה" (קורפ. ישראל גרמניה), "יולה תומא" - "עירוב מר" - (טלוויזיה הגרמנית), "פנסיון הראשון", "חטאים". טלוויזיה: "פרצוף פוקר", "יחפים", "מסכים", "פאודה". תיאטרון: "גן עדן דרום", "קול קטן" (בית ליסין), "גורודיש", "שינדלה", "השחקן" (הקאמרי). "נוף ילדות", "שמייס", "נדלן", "חטא" (החאן הירושלמי) "תל-אביב הקטנה", "קדיש לנעמי", "מאמי", "ארטון" (הבימה). "אירמה לה דוס", "הדוכסית מהמאלפי" (תיאטרון חיפה), "בן ממשיך" (פסטיבל ישראל). תערוכות - תערוכות יחד: "זהות גנובה", "מחיקה", "ראיתי את סופרמן מנסה לעצור מונית". תערוכות קבוצתיות: "בעקבות קדיש לאלן גינסברג", "אמנות נטו", "הארה תיאטרונית", "אומנות בהשראת אומנויות המופע".

סבטלנה ברגר | מעצבת תלבושות

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה - תיאטרון באר-שבע: "גרין מייל", "רומיאו ויוליה", "רוחות", "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה". תיאטרון הבימה: "קוריוולאנוס". תיאטרון החאן: "הנשים עליונות מונידזור", "דוד ואניה", "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "גן הדובדבנים", "הנסיכה האמריקאית", "אהובת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קיץ", "אושר", "צל חולף". תיאטרון גשר: "הלילה ה-12". תיאטרון חיפה: "מחיר הכבוד", "משהו למות בשבילך". תיאטרון בית ליסין: "עקר בית", "מדליה להרי ב". תיאטרון הקאמרי: "עד לא ידע". מדיטקף "הכיתה המעופפת", "מומו", "אמיל והבלשים", "יותם ועלי", "ספר הג'ונגל". ידישפיל: "אלוהים אדם ושטן". עיצוב תלבושות - תיאטרון באר-שבע: "הרולד ומוד", "הגיבן מנוטרדאם", "טירונות בלז", "בין חברים". תיאטרון הבימה: "קוריוולאנוס", "מירליה אפרת", "פירורים", "ארטון" ו"טנגו". תיאטרון גשר: "שוואים-סיפור אהבה". תיאטרון חיפה: "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי". ידישפיל: "אהבה אחרונה", "חזן מווילנה", "ילדי הצל". תיאטרון אורנה פורת: "הברווזון המכוער". זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 ("אמיל ובלשים").

אבי יונה בואנו (במבי) | מעצב תאורה

מעצב תאורה מהוותיקים והבולטים הפועלים בארץ, בעל קריירה ארוכה ומשגשגת שלאורכה שיתף פעולה עם אמנים מובילים בתחומי המופע השונים: מוזיקה, תיאטרון, מחול, אופרה ואמנות פלסטית, ומופעי רוק בארץ ובעולם. עבודותיו הקנו לו מוניטין רב בקהילת האמנות בארץ ובעולם וזיכו אותו בפרסים ועיטורים יוקרתיים. במבי משמש כמעצב הבית של להקת מחול בת-שבע מה 25 שנה עובד עם הכוריאוגרף אוהד נהרין ומעצב את התאורה לעבודותיו בארץ ובחול. בתחום התיאטרון עיצב תאורה ללמעלה מ-100 הפקות תיאטרון בהבימה, קאמרי, גשר ועוד. הוא מעצב הבית של אנסמבל עיתים מזה 25 שנה. בשנות שהותו בלונדון עבד עם מיטב להקות הרוק The Cure, Mike Oldfield, classics Nouvu, Waters, Live Aid, David Gilmour comodore zuzu Sharks, Phil Mazanera ועוד עיצב תאורה עבור כל אומנויות הבמה, הפקות טלוויזיה, מבנים אדריכליים, פרויקטים בתחום המולטימדיה, Light Installations בחללים סגורים ופתוחים ושיתף פעולה עם אומנים כגון עבודתה של האמנית סיגלית לנדאו הפתרון האינסופי (2005), עבודתו של אורי קצנשטיין בביאנלה בוונציה (2001) וגן האמנות שתכנן איסאמו נוגווי #39& במוזיאון ישראל. תרומתו לתחום עיצוב התאורה זיכתה אותו במספר רב של פרסים ומועמדויות, בין היתר זכה במבי 10 פעמים בפרס האקדמיה הישראלית לתיאטרון על עיצוב התאורה הטוב ביותר.

דורי פרנס | מוזיקה

כתב מוזיקה להצגות במרבית התיאטראות בארץ. לאחרונה - "כוכבים תועים" בתיאטרון הידישפיל. בתיאטרון באר שבע כתב מוזיקה להצגות "הביצה", "המון רעש על לא כלום", "הרוזן ממונטה כריסטו", "גלילאו", "הגיבן מנוטרדאם", "קומדיה סקסית בליל קיץ".

ערך והלחין ערבי ספרות ושירה שונים, ביניהם "פלובר", "פניו של אבות ישורון", "כיוון שאני בסביבה" (משירי נתן זך), "המסע לירושלים", "מנגינות מוזרות", "השעות הנוספות - שירי חזי לסקלי", "צריף קטן" - שירים לילדים של לאה גולדברג בביצוע דורון תבורי. בפסטיבל ישראל 2002 הלחין את "משורר בניו יורק" - יצירה לתזמורת סימפונית, מקהלה וסולנים לפי שירים של לורקה. הלחין והקליט את מחזור השירים YES למלים של אי. אי. קאמינגס, עם דורון תבורי. ערך וניהל מוזיקלית את המופע "רגל על גרוש", מיצירות המלחין מרק בליצשטיין. בפסטיבל המשוררים במטולה 2016 ביצע יפתח מזרחי מחזור שירים חדש שהלחין לשירי אנקריאון בתרגום שמעון בזגלו. כמו כן מתרגם מחזות.

טולה דמארי | תנועה

בוגרת התיכון הגבוה לאמנויות ע"ש "תלמה ילון" במגמת מחול. שירות כסולנית תזמורת צה"ל. הוראה - מורה לתנועה בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, מורה לאשטנגה יוגה. בימוי - תיאטרון הרוח: "רוח היער". תיאטרון באר-שבע לילדים ולנוער: "מעשה בכוכב שנפל לשוללית". הדרכת תנועה במחזות - תיאטרון הקאמרי: "מי שלישי עם מורי", "מי מפחד מוויז'נייה וולף". בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי ותיאטרון הסיפריה: "הערב אימפרוביזציה", "נשות טרויה", "נשף הגנבים", "קוויאר ועדשים", "טרפורד טנז", "הבקכות", "איפגניה באוליס". תיאטרון הסימטה: "הלילה הקצר ביותר בשנה". כוריאוגרפיה - תיאטרון הקאמרי "סאלח שבת", ערבים מוסיקליים שונים. תיאטרון הבימה: "כמעט נורמאלי", "מירליה אפרת". תיאטרון הידישפיל: "האוצר של נפוליאון", "מונולוגים מהקישקע". תיאטרון הספרייה: "שירים סינטרה וחברים", "פאל ג'ואי", "צלילי רוג'רס והמרשטיין", "איך להצליח בעסקים", "מרוב אהבה" - לזכר יוסי בנאי, "גברתי הנאווה", "סיפור אהבה", "אחים בדם". יורם לווינשטיין: "קומפני". תיאטרון הקיבוץ ותיאטרון מופע: "מלך החיות". תיאטרון המדיטק: "נחמן", "פרפרים בבטן". תיאטרון הקיבוץ ותיאטרון גושן: "פרח נתתי לנורית". תיאטרון ארצי לנוער: "בייגלה". שחקנית תיאטרון הקאמרי בין השנים 2011-2006 ובימים אלו שחקנית תיאטרון המדיטק ותיאטרון הארצי לנוער. ממייסדי פרויקט דור האחד - פרויקט לקידום תרבות מבוססת ערכים.

ימית אטיאס | עוזרת במאי

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. זוכת מלגות: אלי לזיאן 2008, ניורה ושמואל רודנסקי 2008, עדנה פלידל 2009, דייוויד מרסר 2010, נאוה שאן 2011. שיחקה בהצגות התיאטרון - "דוניה רוסיטה הרווקה", "פרק ב'", "מרוב אהבה" - ערב ממערכוני ושיריו של יוסי בנאי. "חיפון וזהירון", "מתחיל בבום נגמר בטרנאח", "רווקים ורווקות", "שלוש מסיבות". תפקידי הפקה - "חומר למחשבה", "ל"תמונע" - במאית שותפה. "רובינזון קרוזו באי" - מפיקה בפועל. "שולייית הקוסם" - מפיקה בפועל. "חיים פרטיים" ל"תיאטרון הספרייה" - מפיקה + ניהול הצגה. "מיקה שלי" ל"בית צבי" - ע.במאי + מפיקה + ניהול הצגה. "כל הכבוד!" ל"פסטיבל עכו" - מפיקה בפועל. "צורה לאהבה" - ע.במאי + מפיקה + ניהול הצגה. "חתונה מושלמת" ל"תיאטרון הספרייה" - ניהול הצגה. האסופית" - ע.במאי. "חתול תעלול" ל"תיאטרון המדיטק חולון" - ע.במאי. "הכוכבים של סבא ל"תיאטרון השעה" - ע.במאי. "אוויטה" - מנהלת הפקה. "בוסתן ספרדי" ל"הבימה" - מנהלת הפקה.

רון ביטרמן | סטאש ברוניצקי / גריבר

בוגר סמינר הקיבוצים 2004.
 תיאטרון חיפה: "גיבורים בעל כורחם". תיאטרון הבימה: "המדריך לחיים הטובים" (בשיתוף תיאטרון באר-שבע). תיאטרון באר-שבע: "איזבלה", "קומדיה של טעויות", "המשרד", "הרוזן ממונטה כריסטו", "קן הקוקייה", "פיאף", "הכול אודות חוה", "בוגד", "שחק אותה סם", "גלילאו", "טירונות בלז", "הגיבן מנוטרדאם", "רומיאו ויוליה", "הרולד ומוד".
 תיאטרון אורנה פורת: "פצפונת ואנטון", "אניהו", "הדוד הנק".
 טלוויזיה: "חטופים" עונה 2, "החממה" עונה 2 ו-3.
 תמונע: "החברים של ננה".

אודי בן דוד | ד"ר גארדייה / ויקטור סובאבר / לקוח

ליד שנת 1970. בוגר בית הספר למשחק בית צבי משנת 1998. בוגר תואר ראשון בבימוי והוראת תיאטרון בסמינר הקיבוצים משנת 2006.
 תיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "ביבר הזכוכית", "יש לי כינרת", "הלב הלבן", "הימים הכי טובים", "קיץ אחרון", "יונו והטווס", "ינשופים", "גייפס", "פוטו בגדד", "ילד משלי", "הבייתה הבייתה", "חבלי משיח", "בין חברים", "רומיאו ויוליה" בתיאטרון גשר - "שיחות לילה". תיאטרון הספריה - "מקבת" (מקבת), "שד היעד" (וניה), "לצאת נקי", "גנרל של השטן", "חמישה לילות", "חלום ליל קיץ" (בשיתוף הקאמרי ותיאטרון ויימר, גרמניה), "שרידי אנוש", "נרניה", "טומי תם", "תום סויר". תאטרון מדיטק חולון - "שרה גיבורת נילי", "אליפים", "שומבצל", "סוד הגן הנעלם", "אמיל והבלשים", "הכיתה המעופפת", "הידי בת ההרים". תיאטרון ארצי לנוער ונאוה הפקות - "אורי". עמותת לקידום התיאטרון - "סינמה דאנס" "הדייג ודג הזהב". תיאטרון הקיבוץ - "החלום של אלמה". תאטרון אורנה פורת - "המגפיים של לאה". תיאטרון חיפה ואורנה פורת - "הבחורים בדלת ממול".
 קולנוע: "תסתכל לי בעיניים", "איש החשמל", "the last seven month", "הרחק מעבר להרים".
 טלוויזיה: "אגוז", "קירות לבנים", "החוף הדרומי", "אישה באפור".

שירי גולן | גניה ברוניצקי / מאדאם ז'ולי

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1992.
 זוכת מלגות קרן שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית.
 זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995 ופרס הצטיינות מטעם תיאטרון באר-שבע.
 בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במותה של ג'ו", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "יומן חוף בריטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים" ועוד. תיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קיץ ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה", "בין חברים", "בית ברנרדה אלבה", "רוחות", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים". תיאטרון תמונע: "מרי סטיוארט", "השחקן", "הבכחות".
 טלוויזיה וקולנוע: "המסע הארוך", "אבדות ומציאות", "המגפה" ועוד.

ירון ברובינסקי | גיאורג פון טילה

סיים בהצטיינות את בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי (2000), סיים לימודי ספרות באוניברסיטת "נאנטר" בפריז. תסריטאי, מעבד ומנחה. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל הקולנוע הבינלאומי בסן-פרנסיסקו.
 בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירגיניה וולף", "כסף עובר ושווא", "מבדולח לעשן", "הכתובה". תיאטרון באר-שבע: "קומדיה סקסית בליל קיץ" (משחק ועיבד יחד עם מולי שולמן), "רק אתמול נולדה", "הכל אודות חוה", "הצעה מגונה". כתב וביים את "ספאז", מופע נונסנס סאטירי בצוותא 2007 - 2010. שיחק ב"תעלומה בקונצרט", הצגה מוסיקלית בשיתוף התזמורת הקאמרית הישראלית.

קולנוע: כתב ושיחק ב"שניים בלילה" שזכה ב 9 פרסים בינלאומיים ולעיבוד כסרט קולנוע באיטליה, שיחק ב"אלטלנה", "היו לילות", "פנסיון פראכט", "חיותה וברל", "סינדרום ירושלים".

טלוויזיה: הנחיה - "לעוף על המיליון", "זה המצב", "דייט בחשיכה", "איך להיות" (דוקומנטרי), "נבחרת ישראל בטלוויזיה", "בייב מגנט", "האולפן השקוף", "מועדון המבקרים", "אורלי וגיא בע"מ", "היום שהיה". משחק בסדרות - "קינגס", "אולי הפעם", "החברים של נאור", "חברות", "המקום", "קוויקי", "הפרויקט הירוק", "בקצב הקצב", "לאהוב את אנה", "החממה".

רדיו: מגיש ועורך את "סטטוס קוו", תכנית סאטירית שבועית בגלי צה"ל. כמו כן, הנחה את טקסי פרסי הטלוויזיה, פרסי התאטרון, פרס אופיר לקולנוע, פרס ספיר לספרות, פסטיבל תרבות ישראל - צרפת, פסטיבל הקולנוע הבינלאומי אילת. יוצר של תכנים מקוריים ברשת כמו: "במקום tv", "שינקין פינת הגלבוש", "יותם בל החזאי המטורף".

תום גרציאני | משרת / תדיאוש / פראנץ / אלבר ז'אבו / צ'ארלי

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין.
 הצגות במסגרת הסטודיו: "מלחמה", "מבויש עד תום", "שושה", "הדוכסית ממאלפיי". תיאטרון באר-שבע: "גרין מייל", "רק אתמול נולדה".
 טלוויזיה: "גאליס", "הרודן", "תאגד".
 קולנוע: "מקום בגן עדן", "ג'רוזלם".
 זוכה מלגת קרן שרת. מלגת הצטיינות מטעם קרן "אוהלה הלוי".

עלא דקה | משרת / לוסיין דופרה

ליד 1994. בוגר גודמן בית הספר למשחק בנגב.
 הצגות במסגרת הלימודים: "מחזמר הפיג'מה", "הניצוד".
 טלוויזיה: "תאגד", "בלתי הפיך", "הרוסים".

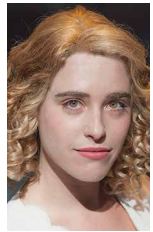
ניר מנקי | אמברואז פלרי

ליד 1969. בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1997. תיאטרון הספרייה: "בורגנים", "שדים ורוחות", "הפלייבוי של עולם המערב", "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "גנרל של השטן", "רשומון", "ליל ירח למזרח". תיאטרון חיפה: "הצמא והרעב", "הדוכסית של אמאלפי". תיאטרון הקאמרי: "מבדולח לעשן", "רומיאו ויוליה". תיאטרון הרצליה: "גוד", "בצוותא", "קרפדים". בתיאטרון הסמטה: "גופרית וצור", "חוות החיות". תיאטרון באר-שבע: "עלי כינור", "איפיגניה", "רק אתמול נולדה", "רוחות", "גרין מייל".

אביגיל הררי | לילה ברונצקי

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות על שם תלמה ילון, 2008. פרסים ומלגות במסגרת הלימודים: זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים ישראלים 2013. זוכת תחרות מונולוגים קלאסיים 2013-2014. זוכת תחרות מונולוגים קומיים 2013. זוכת תחרות שירי מחזות זמר 2014. זוכת תחרות שירי אהוד מנור 2014. תיאטרון באר-שבע: "חתונת הדמים", "רומיאו ויוליה", "בית ברנרדה אלבה". תיאטרון הקאמרי: "יום במוותה של ג'ו", "ענד ראייה". סטודיו למשחק "ERNST BUSCH" ברלין: "השאובינה", "אנטיגונה". תיאטרון המדיטק: "הידי בת ההרים". במסגרת הלימודים: "אנה קרנינה", "המחברת הגדולה", "אמת אלימה". טלוויזיה: "האי", "מתים לרגע". קולנוע: "למראית עין", "שחייה לילית" (זוכת פרס השחקנית הטובה בתחרות ביה"ס לקולנוע "סם שפיגל" 2013), "מנפאוואר".

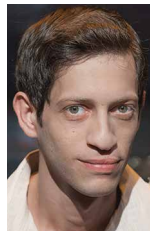
שרון נאה | משרתת / רגין לוי / איכרה

לידת 1991. בוגרת גודמן בית הספר למשחק בנגב. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון "בליך" רמת גן. זוכת 4 מלגות שונות בגודמן בית הספר למשחק בנגב. תיאטרון באר-שבע: "בית ברנרדה אלבה", "חתונת הדמים". הצגות במסגרת הלימודים: מחזמר "משחקי הפיגמה" בתפקיד ביבי, "הניצוד" בתפקיד טונקה, "מתאבל ללא קץ", "הנסיכה והגמד", "דוניה רוסיטה הרווקה", "תקווה טרגדיה". טלוויזיה: "תאגד". נגנית פסנתר וקלרינט.

תום הגי | לודוביק פלרי

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון של יורם לוינשטיין. בוגר סדנת משחק בהנחיית שי זובי ואילן גנני. בוגר שיעורי משחק בהנחיית אייל כהן. מההצגות בסטודיו: "עמק המוות", "כל הזעם הזה", "יונים, חירשים", "חקירה אינטימית", "אחרי הגשם", "דלתות" (אסופת מונולוגים). תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "טירונות בלוח", "איזה יופי", "חבלי משיח", "רוחות", "הצעה מגונה", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "חתונת הדמים". טלוויזיה: "תא גורדין", "100", "אורים ותומים", "המגיפה", "משפחה טובה", "מלאך של אמה". קולנוע: "יונה".

מולי שולמן | מרסלן דופרה

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, 2000. תיאטרון באר-שבע: "הזכייה הגדולה", "יונו והטוס", "קומפני", "הכול אודות חוה", "סוביניר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "קומדיה סקסית לבילי קיץ" (משחק ואף עיבד יחד עם ירון ברובינסקי). בימוי ותרגום - תיאטרון תמונע: "מר קולפרט" - (זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010). "גודמן בית ספר למשחק בנגב: "סקאפן"/"מולייר" - שנה ג', 2014 ועוד. טלוויזיה: מנחה את תוכנית הבידור "זה המצב" ברשת ערוץ 2, "הכל הולך", "בלתי הפיך", "המובילים", "להתבגר" ועוד. קולנוע: "חטאים" בבימוי אבי נשור.

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית
 יו"ר: פרופ' אייל שניר
 ריימונד אברגיל
 קרן אוזן
 אבי אטיאס
 עו"ד דני אליגון
 ד"ר אנגלרט מאיר
 פניני בדש
 ראובן בן סימון
 משה גולדפרב
 דניאלה גז
 אשר גרינבאום
 אהוד דוידסון
 פרופ' צבי הכהן
 עפרה חן
 אהרון ידלין
 דוד יוסוב
 סימה כחלון
 גילה לוי
 עופר ליפשיץ
 עליזה מנור
 פרופ' גיורג' מרקוביץ
 מאיר סהר
 אריה קליינמן
 אמיר רוזנבלט
 יוסי רייך
 גלית שביט
 יצחק שתל

ממונה בטיחות
 יעקב הכהן
ייעוץ משפטי
 רמה לשם, עו"ד
 אהוד ערב, עו"ד
מבקר חיצוני
 חדד את תורג'מן ושות', רו"ח
מבקר פנימי
 אלברט פרץ, רו"ח
רופא התיאטרון
 ד"ר מיקי (מייקל) גידון
דוברות ויחסי ציבור
 אילת בראל

נציגות מכירה
 אירית אדרי, חן בן יהודה, ורד דהן,
 שרה דוויט, מאיה חביב, סתיו לוי,
 רותם סמפסון, נטלי רפאילוב
אחריות משמרת
 חגית שלי
שירות לקוחות
 רותם אבוקסיס, ליטל אודי,
 שני דרורי, קארין חבאו, חלי סבג,
 אורטל קינן
רכוזת בקרת מנייים
 יפעת חלילי
מנהלת פרויקטים שיווקיים
 מזל אבר
מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות
 אילנית וקנין-בקר
מנהלת מכירות אזור דרום
 אושרה דנן
מנהלת מכירות חוץ
 רונית קריספין
מנהלת המחלקה החינוכית
 הילה ז'נסקר-פז
מחלקה חינוכית
 כרמית דבורי, מאיה מימון,
 יעקב לוי, עידן קול
רכוזת מצוינות בתיאטרון
 גפן אלהיאני
פרויקטור תיאטרון לילדים ולנוער
 ירון שיפוני
חשבות
 כנרת סברי, רו"ח
הנהלת חשבונות
 שרה כהן
חשבות שכר והנה"ח
 אילנית דחליקה
מזכירת התיאטרון
 אירית כהן
ע. מנכ"ל
 דנה מימון
מזכירת המחלקה האמנותית
 ליבי בן סימון
מנהלת פרסום והפקות דפוס
 שני אמור
רכוזת הפקות ופרויקטים
 שמרית אלימלך

להצגה "עפיפונים"
 מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין | מנהל במה אלי יורם
 עוזרת במאי ימית אטיאס | תפעול תאורה שמואל מור, רותם אבירם | תפעול סאונד יעקב אבודרהם
 וידאו אנדריי לומונובסקי | רקווזיטור יהודה מליסה, ארבל פורסטר | מלבישות יהודית אלקיים, לריטה מיגירוב,
 אביבית עמר | תפירת תלבושות ואדים לוין, אירנה פלחוב, ניסנון הלנה | עיצוב ויצור פאות, תסרוקות ואיפור
 מרינה נודל | ייצור אביזרים גילי כוכבי, אורה קמומיל, רוני וילוזני | בניית תפאורה דודי בית מלאכה
 עריכת תוכן לתוכניה איה קפול | עריכת תוכניה שני אמור

חברי אגודת ידידים לשנת 2016

(לפי סדר הא"ב)

מייסדים
 גרינברג אורית
 לוצאטו את לוצאטו בע"מ
 לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאל -
 Federation CJA
 מתן שירותי בריאות בע"מ

ידידים
 אביסרור גורג'ט ואלני - אביסרור משה ובניו
 אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו
 אביסרור מורן ויורם - אביסרור משה ובניו
 אבוקסיס משה משרד עורכי דין
 עו"ד אבוקסיס נסים ורינה
 איתמר שוש ויום טוב
 אלימלך כוכי ומאיר
 אניסמן רחל ואבני חיה
 אספס-זיו אפרת ורוני - שבלול הפקות
 ביטון איתן - ORMEDIA
 ביתן אופירה ושלום
 בליסטרא שוש וגיל

בן אבו נועה ואדם - עידן 2000
 בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
 בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים
 בן שמואל יצחק
 בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
 ד"ר ברנר הלל ודורה
 גז דניאלה ויוסי
 גרינבאום אירית ואשר
 דגורנו חושן ושלומי
 עו"ד זהר אלי

תאורה
 רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר,
 אלירן צדיק, גבי פרידריך
מנהל ומעצב תאורה
 שמואל מור
מנהלי הצגה

שלמה לסרי, איציק קריספין
מנהל הפקות ותפעול
 יואב מהרבני
ועדה אמנותית
 ניר ארז, איה קפול, עידו ריקלין,
 רפי ניב, שמוליק יפרח
מנהל אמנותי
 רפי ניב

סמנכ"ל כספים ומינהל
 אורן אהרנוני
מנכ"ל ומנהל אמנותי
 שמוליק יפרח

נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
 ד"ר יעל סנה ועו"ד שגית ביתן
 סדן דגנית ויורם
 סמדרה אמיליה וציון
 עופר ליאורה - אחים עופר הנדסה
 ע.ע. מנור, ייוזם, שיווק וניהול בע"מ
 פרחי שוקולד - צמוגי ליבוביץ
 ד"ר חיים ואורנה פרלוק
 צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
 קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB

עדה טל
 שופן יהודית
 שורק יפה ויגאל
 שנתך מיטל וצחי - קבוצת ארלחרוב
 ד"ר דורית ואלון תבור
 תבליני מימון

נותני חסיות ותורמים
 אדמה מכתשים
 Adelis Fondation/Adelis Foundation

שחקני התיאטרון לעונה 2015-2016

(לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ו
 אבני תום
 איתן יעל
 אפשטיין עמית
 ביטרמן רון
 בן-דוד אודי
 ברובינסקי ירון
 ברנד מיכל
 גוב ארי תמר*
 גולן שירי
 גורן ליאת
 גנדי שירי
 גרציאני תום
 דוברוביציקי אנה
 דנון ענבר
 דקה עלאא
 הגואל אוולין
 הרוש אלירן*
 הררי אביגיל
 וינברג מיכל
 וינו-אלעד שרית
 זוהר עופר
 חגי תום
 טובלי אורלי
 ינאי מיכל
 מאיר זוהר זיו
 כהן אורן*
 כרמי יובל
 לוין תמר*
 מאירסון אורה
 מידן זוהר*
 מנקי ניר
 נאה שרון*
 סברי אורי*
 עדני אדוה
 פוקס סיגלית
 צירצ'י יונתן
 קיגלר דוד
 קנטור ארז*
 קריאף אמיר
 רוטשילד ניצן*
 רייך ירמי
 שולמן מולי
 שפירא דני*
 תורג'מן מעיין

* בוגרי גודמן
 ביה"ס למשחק בנגב

Written and Directed by **Ido Ricklin**

Based on "**Les Cerfs-volants**" by **Romain Gary**

Set design **Eltan Levi**

Costumes design **Svetlana Breger**

Lighting **Avi-Yona Bueno (Bambi)**

Music **Dori Parnes**

Choreography **Tula Damari**

Polish Coach **Alexander Horowicz**

The cast

Ron Bitterman - Stas Bronicki / Grüber

Udi Ben-David - Dr Gardieau / Victor Soubabère / Client

Yaron Brovinsky - Georg von Tiele

Shiri Golan - Genia Bronicki / Mme. Julie

Tom Graziani - Servant / Tadeusz / Franz / Albert Jabot / Charlie

Ala Dakka - Servant / Lucien Duprat

Avigail Harari - Lila Bronicki

Tom Hagi - Ludovick Fleuri

Nir Menki - Ambroise Fleuri

Sharon Nae - Maid / Regine Levi / Peasant Woman

Muli Shulman - Marcellin Duprat

41 Rager Bvd, Beer-Sheva, Israel

Tel: 972-8-6266444

www.b7t.co.il

The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport

Beer-Sheva Municipality

The Negev Development Authority

The Ministry for Development of the Negev and the Galilee